

<http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/393/96-%D0%B2%D1%80>.

4. Про органи та осіб, які здійснюють примусове виконання судових рішень і рішень інших органів : Закон України від 02.06.2016 № 1403-VIII [Електронний ресурс] / Верховна Рада України. – Режим доступу : <http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/1403-19/print1485690104030786>.

5. Про виконавче провадження : Закон України 21.04.1999 № 606-XIV / Верховна Рада України // Відомості Верховної Ради України. – 1999. – № 24. – С. 207 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/606-14>.

6. Лук'янова М.Л. Правове регулювання адміністративного оскарження дій або бездіяльності посадових осіб державної виконавчої служби / М.Л. Лук'янова // Публічне право. – 2013. – № 2. – С. 369-375 [Електронний ресурс]. – Режим доступу : http://nbuv.gov.ua/j-pdf/pp_2013_2_53.pdf.

7. Ігонін Р.В. Організаційно-правові засади діяльності суб'єктів виконавчого провадження : автореф. дис. ... канд. юрид. наук за спец. 12.00.07 «Адміністративне право і процес ; фінансове право ; інформаційне право» / Р.В. Ігонін. – Ірпінь, 2007. – 22 с.

8. Фурса С.Я. Виконавче провадження в Україні : навч. посіб. / С.Я. Фурса, С.В. Щербак. – К. : Атіка, 2002. – 480 с.

Куракін Олександр Миколайович
професор кафедри цивільно-правових
дисциплін юридичного факультету
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ,
доктор юридичних наук, доцент

ПРАВОВЕ РЕГУЛЮВАННЯ В КОНТЕКСТІ ІНФОРМАЦІЙНОЇ ФУНКЦІЇ ПРАВА

Перехід України на шлях побудови правової держави та громадянського суспільства обумовив початок складних реформаційних процесів, які поряд з юридичними нормами вітчизняного права перебували під впливом визначених соціальних традицій та звичаїв, а також численних корпоративних правил. Такий стан відносин викликав актуалізацію зацікавлення інструментальним та змістовним наповненням механізмів праворегуляції в аспекті інформаційної функції права, реалізація якої пов'язувалася з доведенням до зацікавлених осіб необхідної правової інформації. Ступінь володіння відповідними відомостями безпосередньо впливав як на рівень можливостей суб'єктів в реалізації їх законних інтересів, так і на спроможність держави здійснювати свою функцію щодо притягнення осіб до юридичної відповідальності за правопорушення. При цьому роль інформаційного забезпечення праворегуляційних механізмів проявляється практично на всіх етапах та формах юридичної діяльності.

Отже, від своєчасного і повного отримання юридично значимої інформації багато в чому залежать дієвість та ефективність поведінки суб'єктів

правовідносин, а також контроль за такою поведінкою з боку державних органів.

Вищесказане дозволяє припустити наявність значного юридичного значення саме інформаційної функції в механізмі правового регулювання, яка, в свою чергу, являє собою комплексне поняття, що складається з цілого ряду напрямів нормативно-правового впливу:

1) доведення необхідної юридичної інформації до відома зацікавлених суб'єктів є важливою складовою механізму правового регулювання, виходячи з її значення для суб'єктів правових відносин;

2) суспільні відносини перебувають під постійним позитивним та негативним впливом відповідного інформаційного ресурсу.

Актуалізація теоретико-правової проблематики механізму правового регулювання, крім того, обумовлюється формуванням в сучасному світі таких новоутворень, як інформаційне суспільство та інформаційний простір.

У сформованій ситуації якісним чином змінюються сутність та інформаційний зміст правового регулювання. З одного боку, знижується ефективність державно-правового регулювання за допомогою імперативних методів в межах відносин підпорядкування. З іншого – зростає значимість міжнародних правових інститутів, що регулюють правові відносини за допомогою комплексних імперативно-диспозитивних методів у відносинах координації. Таким чином, сам факт появи інформаційного суспільства та інформаційного простору робить необхідним переосмислення сутності, змісту та юридичної техніки сучасного правового регулювання суспільних відносин.

Це дозволяє стверджувати, що правове регулювання в даній сфері носить багаторівневий характер, що припускає взаємозв'язок і взаємодію норм міжнародного, національного та корпоративного права.

Узагальнюючи, можна дійти висновку, що інформаційний аспект правового регулювання набуває особливого значення в умовах становлення інформаційного суспільства. Ця актуалізація визначається таким:

– на механізм правового регулювання все більший вплив здійснює процес впровадження нових інформаційних форм організації та методів соціального управління, що передбачає необхідність відповідного вдосконалення законодавства, вироблення нових підходів до технології правового регулювання;

– сучасний стан розвитку суспільства характеризується зростаючою цінністю та потенційною небезпекою інформації як специфічного інструмента соціального впливу, що здатний вносити конструктивні та деструктивні зміни у сформований правовий порядок [1, с. 134].

Враховуючи це, зростає необхідність трансформації існуючої моделі механізму правового регулювання з урахуванням об'єктивних змін у процесах упорядкування суспільних відносин в широкому його розумінні. Дозволимо собі приєднатися до позиції Р.Ф. Азізова, що в сучасній державі складаються передумови для функціонування «правового сорегулювання», суть якого полягає в поєднанні правового інструментарію міжнародного та національного

права, що обумовлено інтернаціональним характером інформаційного простору, а також поєднанням методів субординації і координації у взаємодії суб'єктів [2, с. 16].

Ми переконані, що впровадження подібної системи дозволить досягти консенсусу між різновекторними інтересами суб'єктів правових відносин, сприяти ліквідації чи заповненню правових прогалів, а також оперативному вирішенню конфліктів між учасниками такого виду суспільної взаємодії.

Держава – це складна соціально-політична система, в межах якої право являє собою специфічний інформаційний інструмент, за допомогою якого до індивідуальних і колективних суб'єктів доводяться відомості про правові приписи, що містять правила загальнозначущої поведінки, а також про умови і можливі наслідки реалізації цих правил. Управління системою та інформаційний обмін, що здійснюється за допомогою правового регулювання, є явищами взаємообумовленими. Якщо в системі відсутня інформація, в ній не може бути й управління, а за відсутності управління втрачає сенс сама інформація. У такому, функціональному, розумінні механізм правового регулювання являє собою складну інформаційно-комунікативну систему, в якій за допомогою інформаційного обміну здійснюється вплив на правосвідомість і правову поведінку суб'єктів юридично значимих відносин.

Література

1. Куракін О.М. Механізм правового регулювання у сучасному вимірі: теоретико-правова модель : монографія / О.М. Куракін. – Харків : Націон. університет внутрішніх справ, 2016. – 460 с.
2. Азизов Р.Ф. Правовое регулирование: информационный аспект : автореф. дис. ... к.ю.н. – СПб., 2007. – 21 с.

Куркуріна Вікторія Іванівна
студентка юридичного факультету

*Науковий керівник –
доктор історичних наук, доцент **Маргулов А.Х.**
професор кафедри соціально-гуманітарних
дисциплін юридичного факультету
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ*

РЕВОЛЮЦІЯ ГІДНОСТІ ЯК ІНДИКАТОР УКРАЇНСЬКОЇ МЕНТАЛЬНОСТІ

Події, які відбулися у 2013 р. і тривають дотепер, змусили сколихнутись весь світ. Цей період для України та українців носить доленосний характер. Суспільство йшло до цього поступово, проте панування олігархату та